



Arrest

**nr. 92 023 van 23 november 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 september 2012.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. RIAD loco advocaat E. SCHOUTEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De twee vorige asielaanvragen van verzoeker werden geweigerd bij 's Raads arresten nr. 40 439 van 18 maart 2010 en nr. 55 002 van 27 januari 2011, omdat zowel verzoekers asielrelaas als zijn beweerde profiel ongeloofwaardig zijn.

In zijn derde asielaanvraag brengt verzoeker geen nieuwe gegevens aan die zich hebben voorgedaan na het afsluiten van zijn vorige asielaanvraag, doch geeft hij een alternatieve versie weer van zijn asielrelaas. Deze versie verschilt aanzienlijk van de versie die hij 'voor waar' opgaf in zijn tweede asielaanvraag, dewelke op zijn beurt reeds aanzienlijk verschilde met het asielrelaas dat hij 'voor waar' op gaf tijdens zijn eerste asielaanvraag. Nalezing van 's Raads arrest in de eerste asielaanvraag leert bovendien dat verzoeker toen de Belgische overheid intentioneel heeft geprobeerd te misleiden door opzettelijk te liegen over zijn leeftijd. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij de

asielinstanties van het onthaalland vanaf het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekers opeenvolgende pogingen tot misleiding van de Belgische overheid zijn onverenigbaar met het koesteren van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch met het lopen van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen en de daarbij gevoegde stukken niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting in hoofddorde toe de inhoud van zijn verzoekschrift te herhalen. Hij verwijst ook naar het arrest *Singh* van 2 oktober 2012 van het EHRM maar blijft in gebreke aan te tonen in hoeverre dit arrest betrokken kan worden op onderhavige zaak.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn beweerde land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER